

den Kommune, som Taler er om. Hvis nu den højtærede Indenrigsminister har tænkt, at alle disse Agenturer skulle regnes som Filialer i Henhold til Lovforslagets § 9, 2det Stykke, saa vil jeg sige, at Banskfeligheden med at udfinde Overskuddet ikke der ved bliver mindre, eftersom vedkommende Filial jo ikke har nogen Forpligtelse til at opgive sin Indtægt til vedkommende Opholdskommunes Statteautoritet. Men der vil tillige komme en ny Ulempe til af en meget indgribende Bestaaffenhed, idet i saa Fald den i Lovens fastsatte Sat af 2 pCt. vil blive aldeles illusorisk. Det er nemlig klart, at der er mange Kommuner, hvor et Brandforsikringssekskab sætter Penge til i et Aar, andre, hvor det har høvet Fortjeneste, og det kan da ved en saadan Fremgangsmaade fra Ministeriets Side efter § 9 komme til at betale 2 pCt. af et meget betydeligt Beløb, paa samme Tid, som Selskabets samlede Regnskab i Virkeligheden viser maaste endog et betydeligt Understud. For Bankers og Sparekassers Vedkommende ville disse af mig skildrede Banskfeligheder ogsaa komme frem og vistnok overhovedet for ethvert Selskab, som driver sin Virksomhed ud over hele Landet. Jeg vil anføre, at en tvungen Angivelse for alle disse Aktieselskabers Vedkommende vil bringe ud over Banskfeligheden Kommunerne imellem. Men det bør da være ved en tvungen Angivelse i Henhold til en foreliggende Formulær, hvor der er taget Hensyn til de vedkommende Foretagenders særlige Bestaaffenhed; thi intet vil være lettere end at foretage en Opgørelse, i Henhold til hvilken der intet er fortjent i et givet Aar, i alt Fald ikke paa Forsikringsvæsenets Omraade. Der er jo Præmiereserven og Stadesreserven, som det er overladt til Selskabernes Bestyrelser at ansætte paa Udgiftsiden; de veksle meget og have ingenlunde samme Karakter som Reserbefondene; men Opstillingen skulde jo være ensartet for de forskellige Selskaber, for at Bestatningen kunde have en ensartet Bestaaffenhed. En saadan tvungen Angivelse burde efter min Overbevisning finde Sted saa vel til Opholdskommunen som til Erhvervskommunen, hvorved Strid i den Henseende imellem dem kunde forsvinde. Dette siger jeg med det udtrykkelige Forbehold, at det er for saa vidt man vil indføre en mellemkommunal Bestatning af Aktieselskaber; thi jeg tror nok at turde sige, at der er noget Omraade, hvor en saadan ikke passer, saa er det for Aktieselskaber, som drive deres Forretninger over en stor Del af eller over hele Landet — jeg har nu talt nærmest om de indenlandske Aktieselskabers

Forhold under en saadan Lovgivning, og jeg vil da endnu sige nogle Ord særligt om de udenlandske Selskaber. De have ikke faaet mere end en Linie, tror jeg, i Lovforslaget; men denne Linie er saa vidtgaaende, at jeg næsten ikke kan tro, det har været Meningen, at den skal forstaaes saa vidtgaaende. Saaledes som § 9 er affattet, udtales jo, at i Virkeligheden ethvert udenlandsk Aktieselskab, som har haft en Indtægt i dette Land, er skattepligtigt af Indtægten. Til Vedkommelse af Skattevidden vil jeg anføre, at naar en Grosserer i Kjøbenhavn, som er Agent for et Kassehus i London, der er et Aktieselskab, sælger Varer her for dette Selskabs Regning, saa skal dette Londoner-Kassehus betale 2 Procent i Sat af den Indtægt, som det har haft af denne Handel. Snidlertid er der ganske vist ikke nogen Mand her i Landet, der ved nogen Bæfted om, hvor meget denne Fortjeneste andrager. Endvidere, naar Aktieselskabet Siemens & Halske f. Eks. aflutter Kontrakt med Kjøbenhavns Kommune om et elektrisk Belysningsanlæg, skal det efter Ordene i § 9 til Kjøbenhavns Kommune i Sat betale 2 Procent af sin Fortjeneste. Det er altsaa en Sat, der lægges paa den Avance, som ethvert udenlandsk Aktieselskab har haft af den Forretning, det har gjort i Danmark. Det er muligt, at det ikke har været Meningen; men jeg ser en Betræftelse paa, at det dog har været Meningen, deri, at der i § 12 staar: „For Udlandinges og udenlandske Selskabers Vedkommende ere deres befuldmægtigede her i Landet med ansvarlige for Skatten“. Hvis man nemlig overhovedet kan slutte noget af dette Ord: „medansvarlige“, fordres det ikke, at der skal have været nogen befuldmægtiget Agent for vedkommende Selskab. En simpel Transaktion synes tilstrækkelig til Begrundelse af Krav fra Kommunens Side over for vedkommende udenlandske Selskab, som i første Linie er ansvarlig for Skatten, medens den befuldmægtigede Agent her i Landet, hvis en saadan findes, er medansvarlig derfor. Jeg vil sige, at det vil ikke være muligt at faa sat paa de Aktieselskaber, som gøre Forretninger her i Landet, det vil ikke en Gang være muligt at faa sat paa dem, som have befuldmægtigede Agenter her i Landet. Man har i Lovens Motiver talt om Firma-Anmeldelsene; men det er en Vildfarelse, hvis man tror, at udenlandske Selskaber, som have Agenter her paa Pladsen, almindeligvis gøre Anmeldelse til Firmaregistrene om dem; thi det er meget langt fra at være Tilfældet. Her findes mange Folk, som ere befuldmægtigede Agenter for udenlandske Aktieselskaber, og som ikke for disse have gjort nogen som helst